

การบอกเวลาในภาษาไทย

ตอนที่ ๑

การบอกเวลาในภาษาไทยมี ๓ แบบ ดังนี้ **แบบที่ ๑** บอกเวลาตามแบบสากล ซึ่งแบ่งเวลาในหนึ่งวันเป็น ๒๔ ชั่วโมง โดยมีวิธีเขียน ๒ แบบ คือ ใช้เครื่องหมายจุด หรือใช้เครื่องหมายทวิภาค (:) คั่นระหว่างเลขบอกชั่วโมงกับเลขบอกนาที เช่น ๐๐.๐๐ น. หรือ ๐๐:๐๐ น. อ่านว่า ศูนย์นาฬิกา ๐๑.๐๕ น. หรือ ๐๑:๐๕ น. อ่านว่า สิบเอ็ดนาฬิกา ห้านาที ๒๔.๐๐ น. หรือ ๒๔:๐๐ น. อ่านว่า ยี่สิบสี่นาฬิกา

แบบที่ ๒ แบ่งเวลาเป็น ๒ ช่วง ช่วงละ ๑๒ ชั่วโมง ดังนี้ ๐๐.๐๐ น./๐๐:๐๐ น. หรือ ๒๔.๐๐ น./๒๔:๐๐ น. อ่านว่า หกทุ่ม หรือเที่ยงคืน ๐๑.๐๐ น./๐๑:๐๐ น. ถึง ๐๕.๐๐ น./๐๕:๐๐ น. อ่านว่า ตีหนึ่ง ตีสอง ตีสสาม ตีสี่ ตีห้า ๐๖.๐๐ น./๐๖:๐๐ น. ถึง ๑๑.๐๐ น./๑๑:๐๐ น. อ่านว่า หกโมงเช้า เจ็ดโมงเช้า แปดโมงเช้า เก้าโมงเช้า สิบโมงเช้า สิบเอ็ดโมงเช้า ๑๒.๐๐ น./๑๒:๐๐ น. อ่านว่า เที่ยง หรือ เที่ยงวัน ๑๓.๐๐ น./๑๓:๐๐ น. ถึง ๑๕.๐๐ น./๑๕:๐๐ น. อ่านว่า ป่ายโมง ป่ายสองโมง ป่ายสามโมง ๑๖.๐๐ น./๑๖:๐๐ น. ถึง ๑๘.๐๐ น./๑๘:๐๐ น. อ่านว่า สี่โมงเย็น ห้าโมงเย็น หกโมงเย็น ๑๙.๐๐ น./๑๙:๐๐ น. ถึง ๒๓.๐๐ น./๒๓:๐๐ น. อ่านว่า ทุ่ม/หนึ่งทุ่ม สองทุ่ม สามทุ่ม สี่ทุ่ม ห้าทุ่ม

แบบที่ ๓ แบ่งเวลาออกเป็นช่วงตามแบบโบราณ คือ *เช้า สาย ป่าย เย็น ค่ำ ดึก* ประมาณหลัง ๐๖.๐๐ น./๐๖:๐๐ น. ถึง ๐๙.๐๐ น./๐๙:๐๐ น. ถือเป็นช่วง*เช้า* ประมาณหลัง ๐๙.๐๐ น./๐๙:๐๐ น. ถึงก่อนเที่ยง ถือเป็นช่วง*สาย* แต่การบอกเวลาจะใช้คำว่า*เช้า*เพียงอย่างเดียว คือ ๐๗.๐๐ น./๐๗:๐๐ น. ถึง ๑๑.๐๐ น./๑๑:๐๐ น. อ่านว่า *โมงเช้า สองโมงเช้า สามโมงเช้า สี่โมงเช้า ห้าโมงเช้า* ประมาณหลังเที่ยงถึงป่ายสามโมง ถือเป็นช่วง*ป่าย* ประมาณหลังป่ายสามโมงถึงหกโมงเย็นถือเป็นช่วง*เย็น* ประมาณหลังหกโมงเย็นถึงสามทุ่มถือเป็นช่วง*ค่ำ* ประมาณหลังสามทุ่มถึงเที่ยงคืนถือเป็นช่วง*ดึก*

อย่างไรก็ตามการบอกเวลาแบบที่ ๓ นี้เป็นลักษณะโดยประมาณ บางคนอาจจะถือว่า ๑๖.๐๐ น./๑๖:๐๐ น. เป็น *ป่ายสี่โมง* หรือ *สี่โมงเย็น* ก็ได้ เช่นเดียวกับช่วงเวลา*ค่ำ*หรือช่วงเวลา*ดึก* บางคนอาจจะคิดว่าเวลา *สี่ทุ่ม* ยังไม่ *ดึก* ก็ได้ การบอกเวลาในภาษาไทยยังมีต่อคราวหน้า

นิตยา กาญจนะวรรณ เขียน

ชลธิชา สุตมฺข สุรูป

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗